

καὶ πικρύτερος (ἐπὶ τῶν ὑποκρινομένων τοὺς ἀγαθοὺς) Ποντ. (Σινώπ.) *Γλυκόγλωσσε καρβύ* (γλυκόγλωσσο παιδί) Τσακων. (Χαβουτσ.) || Ποίημ.

*Περιστέρια ἀγκάλιαζαν οἱ ἀγκαλιές,
ἄρπες οἱ ὄμοι στήριζαν, πὺν σάλεναν
σὲ μακριῆς γλυκόγλωσσες φτεροῦγες*

Κ. Παλαμ., ἐνθ' ἄν. Συνών. *γλυκόλαλος, γλυκόλογος, γλυκομίλητος, καλόγλωσσος, καλόλαλητος, καλομίλητος, χρυσόστομος* Ἀντίθ. *ἀχρειάνης 1* (ἔπου συνών.), *ἀχρείαστος 4, ἄχρειος Α2, βλαστημιάρης* (ἔπου συνών.), *βουρκολόγος 2, βρисиάρης, βρωμόγλωσσος* (ἔπου συνών.), *βωμολόχος, γλωσσᾶς, κακογλωσσᾶς, κακόγλωσσος, κακολογᾶς, κακολόγος, κοπρολόγος, πικρόγλωσσος, στομᾶς, στοματᾶς, χοντρολόγος, ψαλιδόγλωσσος.*

γλυκογογγύλι τό, Θράκ. (Ἀδριανούπ.) *γλυκογογγύλη ἦ, Μακεδ.* — Γ. Χατζιδ., MNE 2,165—Λεξ. Μπριγκ.

Ἐκ τοῦ ἐπιθ. *γλυκός* καὶ τοῦ οὐσ. *γογγύλι.*

Πιθκν. τὸ φυτὸν Κράμβη ἢ ἐδώδιμος (*Brassica esculenta*) τῆς οἰκογ. τῶν Σταυρανθῶν (*Cruciferae*) ἐνθ' ἄν.

γλυκογούλι τό, Βιθυν. (Τρίγλ.)

Ἐκ τοῦ ἐπιθ. *γλυκός* καὶ τοῦ οὐσ. *γούλι.*

Τὸ φυτὸν Τεῦτλον τὸ κοινόν (*Beta vulgaris* ἢ *perennis*) τῆς οἰκογ. τῶν Χηνοποδιῶν (*Caenopodiaceae*). Συνών. *κοκκίνογούλι, παντζάρι.*

γλυκογυάλι τό, ἐνιαχ. *γλυκογυάλ'* Πόντ.

Ἐκ τοῦ οὐδ. *γλυκό*, ὡς οὐσ. νοουμένου, καὶ τοῦ οὐσ. *γυάλι.*

Ἰάλινον οἰκιακὸν σκεῦος ἐντὸς τοῦ ὁποῦ διατηρεῖται τὸ *γλυκό*. Συνών. *γλυκοδοχεῖο.*

γλυκογυρίζω Ζάκ. Κρήτ. — Δ. Σολωμ., 18—Λεξ. Δημητρ.

Ἐκ τοῦ ἐπιρρ. *γλυκὰ* καὶ τοῦ ρ. *γυρίζω.*

1) Μετβ., στρέφω κάπου τοὺς ὀφθαλμοὺς μετὰ συμπαθείας, γλυκύτητος Κρήτ. — Λεξ. Δημητρ.: Ἰσμ.

Ἐχε σὲ μένα λύπησι καὶ γλυκογυρίσέ τα (νοεῖται τὰ μάτια) Κρήτ. 2) Ἀμτβ., στρέφομαι μεθ' ἡδονῆς, εὐχαριστήσεως Δ. Σολωμ., ἐνθ' ἄν.: Ποίημ.

Ἦν τὸν χορὸν γλυκογυρίζουν | ὠραία μάτια ἐρωτικά,
καὶ εἰς τὴν αὔρα κυματίζουν | μαῦρα ὀλόχρυσά μαλλιά.
β) Περιφέρομαι εὐχαρίστως Ζάκ.

γλυκογύρισμα τό, Ἡπ. κ.ά.

Ἐκ τοῦ ρ. *γλυκογυρίζω.*

Τὸ γλυκὺ, εὐχάριστον γύρισμα, περιστροφή.: Ἰσμ.

*Κι ἂν ἰδῆς κάκ' ὄχ τ' ἐμένα, | ρίξε με 'ς τὰ κύματά σου,
'ς τὰ γλυκογυρίσματά σου.*

γλυκοδάφνη ἦ, Σκύρ.

Ἐκ τοῦ ἐπιθ. *γλυκός* καὶ τοῦ οὐσ. *δάφνη.*

Τὸ φυτὸν Δάφνη ἢ εὐγενῆς ἢ τοῦ Ἀπόλλωνος (*Laurus Arolinis nobilis*), τῆς οἰκογ. τῶν Δαφνιδῶν (*Lauraceae*): *Βάνου τότες 'ς τ' φωτιά τὸ τζέτζερη με θερμὸ τσαὶ βράζει*

με λογιού-λογιού μερωδ' κά, μάραθο, γλυκᾶν' σο, γλυκοδάφνη, βλαχοπούπερο τσαὶ λ' γάτσι μπαχάρι (βλαχοπούπερο = κόκκινο πιπέρι). Συνών. *βὰ γία, βα γιά, βα γίτσα, δάφνη, δαφνιά, φυλλάδα.*

γλυκοδένω Κ. Παλαμ., Ἀσάλ. Ζωή², 129.

Ἐκ τοῦ ἐπιρρ. *γλυκὰ* καὶ τοῦ οὐσ. *δένω.*

Δένω, ἐνώνω κατὰ τρόπον οἶονεὶ γυκύν, ἦπιον, εὐχάριστον: Ποίημ.

*Κάποιο γαλάζιον ὄνειρο ἀγάπης, κ' ἕνας ἄγγελος
μὲ μιὰ ρομφαία πύρινη, γλυκοδεθῆκαν ταίρι
κ' ἦρθες ἐσύ.*

γλυκοδέρνω Νίσυρ.

Ἐκ τοῦ ἐπιρρ. *γλυκὰ* καὶ τοῦ ρ. *δέρνω.*

Δέρνω, πλήττω κατὰ τρόπον οἶονεὶ γυκύν, ἦπιον: Ἰσμ.

*Τὸ κύμα πὺν γλυκότερνε τῆς πέτρας τὴ μαλλάδα,
πὺν ἔδειχνε 'ς τῆς θάλασσας τὴν ὄψη πρᾶσινάδα.*

γλυκοδοντίζω ἐνιαχ. *γλυκοδοντίζου* Λέσβ. (Ἀγιάσ. κ.ά.) *γλυκοδοντιάζου* Σάμ.

Ἐκ τοῦ ἐπιθ. *γλυκός* καὶ τοῦ ρ. *δοντίζω*, παρὰ τὸ ὅπ. καὶ *δοντιάζω.*

Μετβ. καὶ ἀμτβ., προσφέρω πρὸς δοκιμὴν, δοκιμάζω τι γλυκὺ, εὐχάριστον τὴν γεῦσιν ἐνθ' ἄν.: *Ἦν τ' ἄρχη ἦφιρι
τρίχα τσαὶ γλυκοδόδ' σι, ἀμ' 'ς τοῦ στιρνὸ κόδιφι τσαὶ τ' σιρ-
μαγιά νὰ χάσ' (τρίχα = μικρὰν ποσότητα) Λέσβ. (Ἀγιάσ.)
Τὰ μουρὰ ἀμόναν 'ς τ' ὄνονμά τζ' π' τὰ γλυκοδοδόδ' ζι αὐτόθ.
Μὰ σὰ δὴζ' κὶ φάη κανένα, γλυκοδοντιάζ' κὶ κωνηγάει
νὰ βρῆ ἄθρουπου νὰ φάη Σάμ. Συνών. *γλυκαίνω-
γλυκαίνομαι, καλομαθαίνω, λειξιαίνο-
μαι.**

γλυκοδοχεῖο ἐνιαχ. *γλυκοδοχεῖου* Στερελλ. (Ἰτ. Χρισ.)

Ἐκ τοῦ οὐδ. *γλυκό*, ὡς οὐσ. λαμβανομένου, καὶ τοῦ οὐσ. *δοχεῖο.*

Δοχεῖον ἔπου διατηρεῖται τὸ *γλυκό* τοῦ κουταλιοῦ. Συνών. *γλυκογυάλι.*

γλυκοδροσίζω Ἡπ. Μεγίστ. — Σ. Πασαγιάν., Ἀντίλ. 11.

Ἐκ τοῦ ἐπιρρ. *γλυκὰ* καὶ τοῦ ρ. *δροσίζω.*

1) *Δροσίζω* κατὰ τρόπον γλυκὺ, εὐχάριστον Ἡπ. — Σ. Πασαγιάν., ἐνθ' ἄν.: Ἰσμ.

*Νὰ πᾶς νὰ βρῆς τὴ λεύκα τὴ λυγεροκλαδοῦσα,
σιμά σου νὰ τὴν στήσης νὰ τὴν γλυκοδροσίσης
Ἡπ. || Ποίημ.:*

*Κὶ ἀκαρτεροῦν ἀπ' τὰ βονὰ νὰ κατεβῆ τ' ἀπόγειο,
νὰ χαμοξανασάνουνε, νὰ γλυκοδροσιστοῦνε
Σ. Πασαγιάν., ἐνθ' ἄν. 2) Δροσίζω μετὰ προσοχῆς,
ἐπιμελῶς Μεγίστ.*

γλυκοδρυάς ὁ, ἐνιαχ. *γλυκοδρυγιάς* Κρήτ.

Ἐκ τοῦ ἐπιθ. *γλυκός* καὶ τοῦ οὐσ. *δρυάς*, διὰ τὸ ὅπ. βλ. *δρῦς.*

Τὸ δέντρον Δρῦς ἢ Αἰγίλωψ (*Quercus aegilops*) τῆς οἰκογ. τῶν Φηγιδῶν (*Fagaceae*), ἢ παράγουσα γλυκεῖς καρπούς: *Ἐχομε ἕνα γλυκοδρυγιά, π' ἀφίνεις τὰ κάστανα,
νὰ φᾶς τὰ βελάνια δου.*

